

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00371/2011-01

Дана: 19.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Р.М. из Нереснице**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 19.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Р.М. из Нереснице** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00650/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Р.М. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Општинском суду у Кучеву, вршио истовремено и дужност председника суда, а пријаву за избор подноси за Основни и Виши суд у Пожаревцу, као и Апелациони суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да му се достави одлука са разлозима; због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да његови резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума јер је у посматраном периоду имао 33,17% укинутих одлука, од укупно 211 одлука разматраних по жалби, а да су при том изабране судије имале знатно већи проценат укинутих одлука, потом да је имао испуњеност

оријентационе норме и то 2006.године 111,56%, 2007.године 123,42% и 2008.године 95,61%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први састав ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да му је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да му није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 640 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 01.08.1988.године, па како се налазио на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним и да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00650/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 640 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 и 7 и члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су образовани у погледу стручности и оспособљености и то кроз проценат преиначених и укинутих одлука у класичној парници, у материји извршења,

времена израде одлука у Општинском суду у Кучеву, у посматраном трогодишњем периоду 2006.-2008.године. У класичној парници, у 2006.години имао је 41,67% укинутих (просек суда је био 42,43%), преиначених 16,67%(просек суда је био 10,22%), у 2007.години 53,85% укинутих (просек суда је био 38,85%), преиначених 7,69%(просек суда је био 5,04%) и у 2008.години 43,48% укинутих(просек суда је био 31,95%) и преиначених 13,04%(просек суда је био 9,74%). У И материји у 2007.години имао је 33,33% укинутих и 8,33% преиначених и у 2008.години 32,81% укинутих и 4,69% преиначених. Овако висок проценат укинутих одлука, посебно у класичној парници, показује да подносилац жалбе није остварио довољан ниво стручности у посматраном трогодишњем периоду, с тим што је судијску дужност обављао у суду који је имао 7 судија са председником суда, тако да је високим процентом укинутих одлука и сам допринео високом просечном проценту укинутих одлука у суду. Иначе, према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број разматраних по жалби не прелази 25% за грађанску материју у општинским судовима. На овај начин прецизирају се и допуњују подаци наведени у одговору на жалбу од 24.05.2010.године, у погледу квалитета рада.

Поред тога, подносилац жалбе у посматраном периоду, није израдио одлуке у законском року, нити у року од 30 дана, на који се најдуже може продужити законски рок у сложеним предметима, према мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности тако да је израдио већи број одлука после 30 дана и то: у 2006.години 29 одлука од чега 10 у периоду до 60 дана, а 19 у року преко 60 дана, у 2007.години 24 одлука од чега 2 у периоду до 60 дана, а 22 у року преко 60 дана, у 2008.години укупно 15 одлука од чега 2 у року до 60 дана, а 13 у року после 60 дана. Ово прекорачење доводи у питање и право на суђење у разумном року.

Осим тога, у погледу разлога за сумњу у стручност и оспособљеност, кроз добро познавање процесног права, образована је на основу већег броја основаних притужби странака због дужине трајања поступка у материји извршења у којој је поступао и то у предметима: И.123/07, И.201/08. Поступајући у предмету И.123/07 (стари број И.86/03) упућена је основана притужба председнику Окружног суда у Пожаревцу 23.01.2008.године због чега је председник окружног суда након увида у предмет наложио поступајућем судији, сада подносиоцу жалбе, да због дугог трајања поступка предмет одмах узме у рад и предузме све мере да се ова правна ствар оконча, односно да о предузетим мерама у наведеном предмету извештава председника окружног суда на сваких 30 дана. Наведени предмет из 2003.године завршен је 26.06.2008.године. По предмету И.201/08 примљено је више основаних притужби на рад поступајућег судије које су основане. Председник Окружног суда у Пожаревцу након увида у предмет утврдио је да је поступајући судија писмено решење о кажњавању извршног повериоца израдио више месеци након доношења решења о кажњавању, чиме је показао непознавање процесних правила, а исто тако није предузео све мере у циљу спровођења извршења па му је наложено да хитно поступа у наведеном предмету и да што пре оконча поступак. Поступајући судија до избора није завршио наведени предмет.

Имајући у виду резултате по наведеним критеријумима, Високи савет судства сматра да у посматраном периоду није показао довољан ниво стручности и оспособљености.

Из изнетих разлога, није испунио услове из члана 45 став 2, 3 и 5 Закона о судијама у вези члана 14 став 1 тачка 3 и 7 и члана 6 Одлуке о критеријумима и

мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.“

Против те одлуке подносилац приговора је Уставном суду изјавио жалбу из разлога битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања наводи да је податак о укинутим одлукама нетачан, јер је у 2006.години имао просечно укинутих 20,93%, по свим материјама у којима је поступао, а да је при том и просек изабраних судија знатно лошији и даје примере. Исто и у 2007.години јер је имао просечно укинутих 39,06%, а у 2008.години просечно укинутих 34,28%. Такође и подаци у погледу преиначених одлука су нетачни јер је у 2006.години имао просечно преиначених 6,97% у свим материјама, у 2007.години 9,37%, а у 2008.години 7,61%, своје резултате пореди са резултатима изабраних судија. У погледу времена израде одлука указује на примере судија које су имале знатно већи број одлука израђених ван рокова, за то даје примере, па стога сматра да нити укинуте и преиначене одлуке нити време израде одлука нису били критеријуми због којих није изабран. У погледу наведених притужби и предмета изајвљује да су наводи нетачни, јер у предмету И.123/07 је поступано по закону, а не по нечијим очекивањима. Предмет је више пута обустављан јер поверилац није уплаћивао предујам трошкова или пак није обезбеђивао радну снагу, превозно средств и слично, а више пута је ангажована полиција, те стога треба преиспитати рад свих других у том предмету. У предмету И.24/08 се такође поступало по закону, нетачан је податак да је решења о новчаном кажњавању доносио после неколико месеци, већ је у предмету сукцесивно доносио већи број решења, али су укидана од стране окружног суда, а он је по укидању доносио иста решења, па су након изјављене притужбе и доношена решења била потврђивана. Предлаже увид у предмете и саслушање у својству сведока судског извршитеља Р.С. . Поред тога указује да по свим мерилима он испуњава све критеријуме, указује да мишљење није прибављено иако је то била законска обавеза, указује на повреде материјалног права и повреде права гарантованих Уставом и Европском конвенцијом. Предлаже да се жалба усвоји и побијана одлука поништи, а Високом савету судства наложи да поново одлучи о пријави подносиоца приговора, уз поштовање гарантованих права.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу

приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 28.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Кучеву, извештаја Основног суда у Пожаревцу број 8 Су 374/2011 од 14.10.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора навео је да чињенично не стоје наводи из побијане одлуке, за то дао разлоге и налази да испуњава прописане критеријуме. Поред тога указује да је 2006.године одржан и састанак са судијама Врховног суда Србије у Окружном суду у Пожаревцу, јер су сви сматрали да се одлуке неосновано укидају и предложио у том смислу да се методом случајног узорка изврши увид у предмете у којима је поступао, те утврде разлози укидања. У погледу израда одлука даје упоредне податке, такође наводи да по годишњем распореду парнична материја му није била основна нити је био распоређен у тој материји, већ је као председник суда помагао да се што већи број предмета реши. Изјаснио се и на поступање у наведена два предмета, не налази своју одговорност, а сматра да председник Окружног суда никада није ни извршио увид у предмете.

Комисија иако је тражила доставу предмета И.201/08 и И.123/07, увид у те предмете није могла да изврши.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Општинског суда у Кучеву, те према извештајима о раду остварио следеће резултате:

2006.године

Кв предмета у раду 3 решена.

ИК предмета у раду 29 решено 24, 3 ожалбене 2 потврђене 1 преиначена.

П предмета у раду 116 од тога пренетих старих 4, решено 72 од тога 26 пресудом и 6 старих предмета, нерешено 1 стари предмет, 10 одлука израђено у року од 30 до 60 дана и 19 након 60 дана, 12 ожалбених, 5 потврђено или 41,66%, 2 преиначене или 16,66% и 5 укинута или 41,66%.

Пл предмета у раду 1 решен.

Пом предмета у раду 18 решено 16.

И предмета у раду 289, од тога пренета 21 стара, решено 195, остало нерешено 16 старих предмета, 28 ожалбених одлука, 24 потврђено или 85,71%, и 4 укинута или 14,28%.

Ив предмета у раду 160 од тога 11 старих пренетих, решено 110 од тога 8 старих.

ИПВ предмета у раду 1 решен

О предмета у раду 9 решени.

1Р предмета у раду 2 решена.

Р (остало) предмета у раду 137 решени.

Остварење норме 111,56%.

2007.године

Ки предмета у раду 1 решен.

Кри+Крм+кри-пов+Кр предмета у раду 16 решени.

Кв предмета у раду 1 решен.

ИК предмета у раду 57 решено 40, 12 ожалбених 9 потврђених 1 преиначена 8,33% и 2 укинуте 16,66%

П предмета у раду 96 од тога пренетих старих 13, решено 64 од тога 33 пресудом и 17 старих предмета, нерешено 5 старих предмета, 2 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана и 22 након 60 дана, 26 ожалбених, 10 потврђено или 38,46%, 2 преиначене или 7,69% и 14 укинутих или 53,84%.

П1 предмета у раду 2 решен 1, 1 ожалбена укинута.

Пом предмета у раду 15 решено 14.

И предмета у раду 401, од тога пренета 31 старих, решено 277, остало нерешено 12 старих предмета, 24 ожалбене одлуке, 14 потврђено или 58,33%, 2 преиначене или 8,33% и 8 укинутих или 33,33%.

Ив предмета у раду 166 од тога 6 старих пренетих, решено 78 од тога 3 стара.

О предмета у раду 8 решено 7.

1Р предмета у раду 2 решена.

Р (остало) предмета у раду 230 решени, 1 ожалбена преиначена.

Остварење нормe 132,42%.

2008.године

Кри+Крм+кри-пов+Кр предмета у раду 12 решени.

Кв предмета у раду 9 решено 8 1 ожалбена потврђена.

ИК предмета у раду 53 решено 45, 12 ожалбених 9 потврђених 1 преиначена 8,33% и 2 укинуте 16,66%

П предмета у раду 42 од тога пренетих старих 17, решено 31 од тога 25 пресудом и 16 старих предмета, нерешено 8 старих предмета, 2 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана и 13 након 60 дана, 23 ожалбене, 10 потврђено или 43,47%, 3 преиначене или 13,04% и 10 укинутих или 43,47%.

П1 предмета у раду 2 решен 1, 1 ожалбена потврђена.

Пом предмета у раду 7 решено 6.

И предмета у раду 201, од тога пренета 4 стара, решено 50, остало нерешено 6 стрих предмета, 64 ожалбенеодлуке, 40 потврђено или 62,50%, 3 преиначене или 4,68% и 21 укинута или 32,81%.

Ив предмета у раду 504 од тога 11 старих пренетих, решено 348 од тога 9 старих.

О предмета у раду 31 решени, 4 одлука разматране по жалби, 1 преиначена и 3 укинуте или 75%.

Р (остало) предмета у раду 182 решени.

Остварење нормe 95,61%.

Просек суда за израду одлука од 30 до 60 дана био је у 2006.години 13,87 одлука, у 2007.години 15,71 одлука и у 2008.години 17,28 одлука, а просек одлука израђених након рока од 60 дана у 2006.години 11 одлука, у 2007.години 21,74 одлука и 2008.године 35,57 одлука.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане

одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у 2006.години у општој парници имао 41,66% укинутих, у 2007.години у општој парници 7,69% преиначених и 53,84% укинутих, а у извршења 33,33% укинутих, те у 2008.години у општој парници 43,47% укинутих и 13,04% преиначених, у материји извршења 32,81% укинутих, а у материји 1Р 75% укинутих одлука, с тиме да је Високи савет приликом одлучивања о приговору имао у виду и проценат преиначених одлука, иако то није дато као мерило у члану 5 Правилника. Ово из разлога што је исто било предвиђено одредбом члана 14 став 1 тачка 3 Одлуке о критеријумима и мерилима, а на шта је указано и у побијаној одлуци. Ово из разлога што и одлуке које су преиначене указују на сумњу у испуњеност критеријума стручности, јер великим број преиначења указује да судија не поседује довољан ниво стручности, било у чињеници недовољног познавања материјалног права или судске праксе ради пресуђења у идентичним стварима на приближно исти начин. Дакле, проценат укинутих одлука али и проценат преиначених одлука указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунио услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. Овако високим процентом укинутих одлука, али и бројем преиначених одлука, ствара се правна несигурност, а судија у одлукама мора да обезбеди правну сигурност својим одлукама. Честим укидањем одлука, поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбеди. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунио критеријум стручности.

Међутим, основано је изражена и сумња у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у ванпраничним предметима у којима је поступао, па су дати примери за то, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“ Одредбом члана 14 став 2 Одлуке о критеријумима и мерилима прописано је да „разлози за сумњу у достојност образују се на основу поступака који нису у складу са моралним особинама и моралним понашањем судије из ове одлуке.“

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености је чињеница великог броја неблагоприятно израђених одлука. У свим посматраним годинама подносилац приговора је имао знатан број одлука израђених након законом прописаног рока, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Подносилац приговора је по броју одлука које је израдио ван рока, а након 60 дана од пресуђења, изнад просека одељења у којем је радио, сем у 2008. години. Одлуке израђене након рока од 60 дана су одлуке израђене у неразумно дугом року, а таквим роком израде странке остају ускраћене за суђење у разумном року. Подносилац приговора је у раду имао мали број предмета у општој парници, а при том од укупног броја предмета које је решавао, у 2006. години је пресудом решио 26 предмета, а од тога у 19 предмета је израдио након рока од 60 дана, просек суда је био 11 одлука, у 2007. години од 33 предмета које је решио пресудом у 22 предмета је одлуку израдио након рока од 60 дана, а при том просек суда је био 21,74 одлука, док је у 2008. години од 25 предмета које је решио пресудом у 13 предмета одлуку израдио након рока од 60 дана. У 2008. години је био испод просека суда. Из овога произилази да је у више од половине предмета које је решавао мериторно одлуке израђивао након рока од 60 дана као нерезумно дугом року, тиме очигледно несавесно и према важећим прописима вршио судијску дужност.

Дакле, укупно ценећи све утврђене чињенице, да је имао велики проценат укинутих одлука, да није остварио ни минимум очекиване оријентационе норме, да је

имао и одлука израђених ван рока, али и нерешене старе предмете, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава нити критеријум стручности нити оспособљености.

При том се констатује да се није могла преиспитати сумња у погледу савесног поступања у наведеним предметима извршења, али из изнетог подносилац приговора и према Правилима према којима се одлука преиспитује критеријум оспособљености није испунио.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС